

ELS LIMITS

Per treballar aquest tema hem partit d'un text introductori i de tres casos que l'il·lustren.

En el material treballat també es relaciona el tema amb el desenvolupament de la responsabilitat i de la independència dels infants. La dificultat està en ajustar, d'una banda l'establiment dels límits i, per l'altra, la responsabilització per les conseqüències de la pròpia actuació.

Es comenta també que els límits depenen del nen: els més agosarats poden necessitar límits més marcats i els més tímids no tant. Els límits també són diferents en funció de la edat de l'infant: el procés d'independència implica anar ampliant els límits. Això també es farà en la mesura que el nen es faci responsable i del seu grau de maduresa.

Pot ajudar que el nen participi d'alguna manera en l'establiment de les normes, òbviament en aquells aspectes que els pares decideixin. És interessant seure amb els fills per acordar normes. Les normes de convivència van variant i es poden negociar. És molt vàlid el fet de que puguin participar i també donar una certa flexibilitat. Millor plantejar els límits no com una imposició si no fent que se'n sentin responsables.

Tot això sense oblidar que a vegades convé un cop de fermesa, que quedi clar qui és l'autoritat i que aquesta autoritat s'exerceix. Es podria comparar l'establiment de límits amb una corda: no convé que sempre estigui tensa però en els moments que interressi es pot tensar més i ells ho acceptaran més fàcilment que si sempre està tensada.

És molt important que els pares tinguin clar el que volen a l'establir els límits i també saber prioritzar per poder ser més o menys flexibles en l'aplicació de les normes. També és important analitzar perquè li pot ser més difícil a l'infant l'acceptació d'algunes normes: potser nosaltres donem molta importància al temps i per ells no en té tanta....A vegades també hi ha comportaments que ens irriuen més perquè ens hi identifiquem o al contrari, o per que estem de mal humor, cansats, etc...

Queda molt clar que el nen necessita pautes. Però també és molt important com li marquem el límit i com li comuniquem. Als nens més petits les rutines els donen seguretat. També cal molta paciència i saber posar-se al seu lloc i comprendre allò que l'infant sent. Comprendre'l facilita que escolti.

També es comenta que a vegades el trencament de límits per part dels infants pot estar motivat per una necessitat de cridar l'atenció.